

τῶν μεσαιωνικῶν χρονογράφων, ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὸ κοπιῶδες ἔργον τῆς ἀνερευνήσεως διαφόρων ἀρχείων τῆς Ἰταλίας. Τῷ 1710 συνεστήσατο τὴν περιώνυμον Φιλολογικὴν ἑφημερίδα (*Giornale de' Letterati*), ἣν μέχρι τοῦ 1718 μόνος ἐξέδιδε.

Ἵστερον ἔγραψε τὸν βίον τοῦ Σαβελλίκου, Γουαρίνη, Δαβίλα, καὶ τῶν τριῶν Μανουτίων, καὶ συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Φοντανίνη συντάξε πολλὰς καὶ πολυτίμους σημειώσεις εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἰταλικῆς Καλλιπείας. Ὡς τοιοῦτος, ὁ Ζήνος κατέλαβεν ἐν τῇ ἰταλικῇ φιλολογίᾳ θέσιν μεταξὺ τοῦ Μουρατόρη καὶ τοῦ Μαφρέη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ποιητῆς ὁ Ἐνετογενὴς Κρῆς καὶ ζῶν ἐτιμήθη, καὶ ἀποθανῶν ἐδοξάσθη. Κάρολος ὁ ΣΤ' ἐτίμησε αὐτὸν τῷ περιφανεῖ τίτλῳ Καίσαρικοῦ ποιητοῦ, καὶ πολλὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων δραμάτων ἐράμιλλα θεωροῦνται πρὸς τὰ τοῦ Μεταστασίου.

Προσκληθεὶς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Καρόλου διέτριψεν ἐπὶ πολὺ ἐν Βιέννῃ, καὶ ἐπαναστρέψας εἰς Βενετίαν ἀπεβίωσε τῇ 11 Νοεμβρίου 1750.

Ὁ Ζήνος ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων προσηκόντως ἐγκωμιάσθη. Ὁ Μαφρέης λέγει περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης Φιλολογικῆς Ἐφημερίδος « *Una delle migliori opere periodiche che abbiamo veduto* » *la luce nella nostra bella Penisola* ». καὶ περὶ τῶν δραμμάτων αὐτοῦ « *I drammi dello Zeno fossero universalmente letti, se di gran lunga non diletassero e piacessero più quelli del Metastasio* » (1).

Συγγράμματα.

— *Giornale de' letterati d'Italia. Venetia.*

Ἡ ἑφημερίς αὕτη ἰδρυθεῖσα τῷ 1710 ὑπὸ Ζήνου ἐξηκολούθησεν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκδιδομένη μέχρι τοῦ 1718· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τοῦ 1727 ἀνέλαβε καὶ ἐξηκολούθησεν αὐτὴν ὁ ἐπὶ εὐρυμαθεῖα ὁμοίως διαπρέπων ἀδελφός του Πέτρος Ζήνος προσθεὶς καὶ παραρτήματα (*Supplementi al Giornale* 1722—26). Ἀπὸ τοῦ 1727 ἕτεροι ἀναλαβόντες παρὰ Πέτρου ἐξηκολούθησεν ἐκδίδοντες αὐτὴν ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον μέχρι τοῦ 1733. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ζήνων ἐκδοθεῖσα ἑφημερίς ἀποτελεῖται ἐκ τεσσαράκοντα τόμων, καὶ τριῶν τῶν παραρτημάτων.

— *Poesie Dramatiche. Venezia* 1744· τόμοι 40.

Ἀνετυπώθησεν ἐν Ὁρλεάνῃ τῷ 1785 εἰς τόμους 44, καὶ ἐν Τουρίνῳ εἰς 42 τόμους. Μέρους τῶν δραμάτων τοῦ Ζήνου μετεφράσθησαν γαλλιστὶ ὑπὸ Bouchaud καὶ ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις τῷ 1785 εἰς τόμους δύο.

(1) Giuseppe Maffei, *Storia della letteratura Italiana*, vol. II, σελ. 104—7, καὶ 60.